Европейски парламент
2014-2019

Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

2017/2083(INI)

29.9.2017

СТАНОВИЩЕ

на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

на вниманието на комисията по развитие

относно: „Стратегията ЕС – Африка: стимул за развитието“
(2017/2083(INI))

Докладчик по становище: Сесил Кашету Киенге

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи приканва водещата комисия по развитие да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

А. като има предвид, че Африка и ЕС са свързани от въпросите на миграцията и мобилността и са изправени пред общи предизвикателства във връзка със сигурността и мерките за справяне с организираната и трансграничната престъпност; като има предвид, че тези въпроси трябва да бъдат разгледани заедно и по практичен начин;

1. подчертава, че след като бъде приведена в изпълнение, стратегията ЕС – Африка следва да обхване всички аспекти на миграцията, международната закрила и насилственото разселване, с акцент върху принципите на солидарност, партньорство и споделена отговорност, както и взаимна отчетност по отношение на правата на човека;

2. отбелязва, че атмосферата на несигурност във връзка с бушуващите конфликти в Африка накърнява доброто управление и създава среда, която не благоприятства растежа, заетостта, инвестициите и развитието; подчертава, че демократичните и прозрачни държавни структури, принципите на правовата държава, зачитането на правата на човека, равенството на половете и доброто управление са ключови елементи за развитието на африканските държави; разглежда Африка като ключов партньор на международната сцена и счита, че ЕС следва да разшири сътрудничеството и политическия диалог с този континент, като засили статута на африканските партньори чрез взаимно доверие; подчертава, че финансирането и помощта от ЕС за развитие следва да насърчават устойчивото развитие и доброто управление на африканските държави; призовава за по-силно и по-политическо партньорство между ЕС и Африка и за специфична финансова рамка за справяне с тези проблеми;

3. подчертава, че стратегията Африка – ЕС трябва да може да отчита значителното многообразие на африканските държави и съответно да бъде в състояние да се адаптира към специфичните дадености във всяка партньорска държава;

4. признава, че има различия в развитието на отделните държави в Африка; насърчава ЕС да си сътрудничи със стратегически партньори и водещи държави, които могат да създадат, в политическо, икономическо и социално отношение, благоприятен климат за растеж и развитие в Африка, по-конкретно чрез двустранни спогодби и регионални стратегии, като по този начин се създаде възможност за борба с първопричините за миграцията между Африка и Европа;

5. счита, че при все че партньорството Африка – ЕС следва да бъде централен елемент на нашите политики за помощ за развитие и на предприеманите действия в Африка, африканските държави и техните лидери носят основната отговорност за бъдещето на своя собствен континент; ето защо счита, че ЕС следва да подкрепя усилията на африканските лидери за насърчаване на стабилна среда и просперитет в Африка и за сътрудничество на основата на нашите споделени интереси – мир, сигурност и добро управление;

6. изтъква, че миграцията и мобилността в Африка и между Африка и ЕС са от полза за двата континента и че прилагането на цялостен подход към миграцията и мобилността е от първостепенно значение за стимулиране на устойчивото развитие и утвърждаване на демокрацията, принципите на правовата държава, доброто управление и спазването на правата на човека; насърчава Комисията да развие нови партньорства за мобилност и миграция с държавите партньори от Африка;

7. отбелязва, че населението на Африка се очаква да достигне 2,4 милиарда души до 2050 г. и ще бъде съставено предимно от млади хора[1]; приветства желанието да се постави акцент върху младежта в рамките на партньорството Африка – ЕС; насърчава ЕС да продължи да определя и подкрепя инициативи, вдъхновени от младите хора, които насърчават демокрацията, принципите на правовата държава и правата на човека, и да засили сътрудничеството си с африканските държави с цел борба с милитаризацията на децата, гениталното осакатяване на жени, принудителните бракове и други нарушения на правата на децата; припомня, че в световен план един от всеки десет мобилни студенти е от Африка и половината от тях идват в Европа; подчертава колко е важно да се набляга на обмена на знания, с цел да се избегне при всички обстоятелства „изтичане на мозъци“ от Африка;

8. призовава в частност за прилагане на Директива (ЕС) 2016/801 относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“, като това прилагане да бъде от полза за африканските студенти;

9. признава, че придружените с насилие конфликти, преследването, неравенството, нарушаването на правата на човека, тероризмът, репресивните режими, природните бедствия, изменението на климата и хроничната бедност доведоха до големи миграционни потоци и голямо увеличаване на миграцията към Европа в последните години; припомня при все това, че международната миграция от Африка засяга по-малко от 35 милиона души и че над 85% от миграцията протича в рамките на самата Африка; подчертава, че бежанците и мигрантите имат същите всеобщи права на човека и основни свободи;

10. припомня, че по-голямата част от бежанците и мигрантите намират подслон в развиващи се държави и че движението на тези потоци от хора се случва главно във и между тези държави; подчертава, че системите на тези държави за подпомагане се сблъскват с големи предизвикателства, които имат потенциала сериозно да накърнят защитата на увеличаващото се разселено население;

11. подчертава по-конкретно насилието срещу и преследването на лица въз основа на тяхната раса, етнически произход, религия или убеждения, сексуална ориентация, полова идентичност и полови характеристики, които нарушават международните задължения в областта на правата на човека и основните свободи, възпрепятстват развитието и водят до движение на големи потоци бежанци и мигранти;

12. счита, че тероризмът е глобална заплаха за регионалния мир и регионалната стабилност, устойчивото развитие и вътрешната сигурност, към която трябва да се

[1] ООН, Перспективи за световното население, 2015 г.

подходи по координиран начин от националните правителства, регионалните и международните организации и агенциите на ЕС; припомня, че организираната престъпност, изпирането на пари, трафикът на наркотици и на екземпляри от дивата флора и фауна и пиратството имат неоспоримо отражение върху африканските държави; призовава за засилено сътрудничество в рамките на съвместната стратегия ЕС – Африка с оглед предотвратяване на безнаказаността, утвърждаване на принципите на правовата държава и разширяване на капацитета на полицията и съдебната система, за да се улесни обменът на информация и най-добри практики, както и за предотвратяване, противодействие и наказателно преследване на финансирането на тероризма и организираната престъпност; счита, че стратегията за борба с тероризма следва да включва също така мерки за предотвратяване на радикализацията, водеща до насилствен екстремизъм в Африка и Европа, особено сред младите хора;

13. обръща внимание на факта, че диалогът между Африка и ЕС по въпросите на миграцията и мобилността следва да улесни мобилността и свободното движение на хора, и то не само високо квалифицирани, в Африка и между Африка и ЕС на основата на добре управляван подход, основаващ се на правата, включително укрепването на безопасни и законни канали за миграция; призовава ЕС и неговите държави членки да улесняват събирането на семейства;

14. повтаря призива си за укрепване на законните маршрути за хората, които се нуждаят от международна закрила; настоятелно призовава държавите членки да предоставят места за презаселване на значителен брой бежанци, като се има предвид общият брой бежанци, намиращи се в африкански държави; призовава в този контекст да се създаде мрежа на ЕС за презаселване, която държавите членки да могат лесно да използват и която да насърчи ЕС и неговите държави членки да играят съществена и образцова роля по отношение на презаселването в световен мащаб; припомня на държавите членки да предоставят всички необходими съоръжения, както и план за откриване на нови и безопасни маршрути за търсещите убежище лица, особено за уязвимите лица, в посолствата и консулските служби на ЕС в държавите на произход или на транзитно преминаване;

15. освен това призовава ЕС и неговите държави членки да си сътрудничат със и да предоставят помощ на африканските държави, които са засегнати от бежански потоци или продължителни кризи, с оглед увеличаване на техния капацитет за предоставяне на убежище и системи за закрила; припомня, че всяко сътрудничество във връзка с миграцията и предоставянето на убежище трябва да е подчинено на целта да се насърчава зачитането на принципите за основните права, които ръководят политиките на ЕС в областта на миграцията и убежището;

16. припомня колко е важно да се предоставя максимална информация на потенциалните мигранти във връзка с опасностите, присъщи на маршрутите за нелегална миграция, а също така и във връзка с техните перспективи в ЕС, и особено в областта на заетостта и професионалното обучение;

17. припомня, че два глобални договора, съответно за миграцията и бежанците, предстои да бъдат изработени до 2018 г. под егидата на ООН след Декларацията от Ню Йорк за бежанците и мигрантите, приета от Общото събрание на ООН на 19

септември 2016 г., и че преди това диалогът между Африка и ЕС следва да се засили, за да се набележат общи приоритети, когато това е възможно;

18. подчертава, че връщанията могат да се извършват само след преценка на всеки отделен случай при пълно спазване на правата на засегнатите лица и че всеки опит за връщане на мигранти е в противоречие с правото на ЕС и международното право; счита, че връщането на мигранти следва да се осъществява единствено по безопасен начин, че доброволното връщане следва да има приоритет пред принудителното връщане и че следва да се обръща систематично внимание на реинтеграция на мигрантите;

19. призовава за ефективно, засилено и систематично сътрудничество с африканските държави, включително за сериозна и реална политика за презаселване и за финансови разследвания в рамките на борбата срещу трафика на мигранти и незаконното превеждане на хора през граница; призовава ЕС и африканските държави да засилят сътрудничеството и усилията си за прекратяване на трафика и незаконното превеждане на хора през граница между двата континента;

20. признава стратегическия потенциал на африканските диаспори в световен мащаб по отношение както на паричните преводи, така и на нефинансовите ценности, що се отнася до капацитета за изграждане и укрепване на мира, демокрацията, доброто управление и социалната стабилност; насочва вниманието към важността на ангажирането с диаспорите и свързването им с проекти за развитие, така че да се гарантира, че те допринасят за ефективността на политиките за развитие;

21. припомня, че африканските лидери са поели ангажимент за ускоряване на растежа, развитието, просперитета и доброто управление на африканския континент до 2063 г.; призовава ЕС и неговите държави членки да подкрепят развиващите се държави, за да могат те да приемат дългосрочни политики, зачитащи правото на свободно движение, образование, здравеопазване и заетост; подчертава необходимостта ЕС и неговите държави членки да подкрепят особено най-слабо развитите държави в усилията им за борба с изменението на климата, така че да се избегне увеличаване на бедността в тях;

22. препоръчва по-нататъшни усилия за изпълнение на плана за действие от Валета за хуманно и устойчиво управление на миграцията от двете страни на Средиземно море; припомня значението на инициативите за засилване на диалога и сътрудничеството по проблемите на миграцията, като например „Процеса от Рабат“ и „Процеса от Хартум“;

23. призовава за по-силен парламентарен контрол върху работните договорености с трети държави и върху дейностите по външно сътрудничество, извършвани от съответните агенции на ЕС.

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ПРИЕМАНЕТО В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

Дата на приемане	28.9.2017
Резултат от окончателното гласуване	+: 41 –: 2 0: 6
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Philipp Albrecht, Heinz K. Becker, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Lorenzo Fontana, Kinga Gál, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Sophia in ‘t Veld, Dietmar Köster, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Roberta Metsola, Louis Michel, Péter Niedermüller, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Marie-Christine Vergiat, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Marina Albiol Guzmán, Anna Hedh, Lívia Járóka, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Jean Lambert, Gilles Lebreton, Angelika Mlinar, Emil Radev, Christine Revault d’Allonnes Bonnefoy, Jaromír Štětina
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Andrea Bocskor, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda

ПОИМЕННО ОКОНЧАТЕЛНО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА КОМИСИЯ

41	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Sophia in ‘t Veld, Louis Michel, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Branislav Škripek, Helga Stevens
EFDD	Laura Ferrara
PPE	Heinz K. Becker, Andrea Bocskor, Michał Boni, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Kinga Gál, Monika Hohlmeier, Brice Hortefeux, Lívia Járóka, Barbara Kudrycka, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Jaromír Štětina, Traian Ungureanu
S&D	Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Ana Gomes, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Péter Niedermüller, Soraya Post, Christine Revault d’Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Josef Weidenholzer
VERTS/ALE	Jan Philipp Albrecht, Jean Lambert, Judith Sargentini

2	-
ENF	Lorenzo Fontana, Gilles Lebreton

6	0
GUE/NGL	Marina Albiol Guzmán, Malin Björk, Cornelia Ernst, Marie-Christine Vergiat
PPE	Emil Radev
S&D	Dietmar Köster

Легенда на използваните знаци:
+ : „за“
- : „против“
0 : „въздържал се“